

مقاله پژوهشی

بررسی ارتباط رضایت از تصویر ذهنی بدنی با الگوهای فرهنگی-اجتماعی در دختران نوجوان شهر رشت

مریم دهقانی^{*}، مینو میترا چهرزاد^{**}، معصومه جعفری اصل^{*}، دکتر ربابه سلیمانی^{***}
دکتر احسان کاظم نژاد لیلی^{****}

دریافت: ۹۱/۵/۲۲ ، پذیرش: ۹۱/۱۲/۱۳

چکیده:

مقدمه و هدف: مشغولیت با تصویر ذهنی بدنی از مهمترین موارد دلنشگولی نوجوانان بوده و عوامل زیادی از جمله الگوهای فرهنگی اجتماعی بر روی تصویر ذهنی بدنی و رضایت از آن تأثیر می‌گذارند. این مطالعه با هدف تعیین ارتباط رضایت از تصویر ذهنی بدنی با الگوهای فرهنگی-اجتماعی در دختران نوجوان شهر رشت انجام شد.

روش کار: این مطالعه توصیفی-تحلیلی بر روی ۴۵۰ دختر نوجوان ۱۵ تا ۱۷ ساله دبیرستان‌های شهر رشت با روش نمونه‌گیری خوش‌های-تصادفی در سال ۱۳۸۹ انجام شد. داده‌ها با استفاده از پرسشنامه مشخصات دموگرافیک، SATAQ-3 ، MBSRQ-AS ، مترا و ترازو جهت تعیین BMI جمع آوری شد. اطلاعات با استفاده از نرم افزار SPSS و آمار توصیفی و استنباطی تجزیه و تحلیل شد.

نتایج: میانگین رضایت از تصویر ذهنی بدنی در حیطه‌های گرایش به ظاهر($4/85 \pm 4/92$)، ارزیابی وضع ظاهری($3/82 \pm 2/75$) و رضایت از قسمت‌های مختلف بدن($6/31 \pm 3/36$) در حد بالا و در حیطه مشغولیت فکری با اضافه وزن($4/82 \pm 1/72$) در حد پایین بود. بین حیطه‌های مختلف رضایت از تصویر ذهنی بدنی با BMI و الگوهای عمومی جامعه و ورزشکاران ارتباط معنادار آماری مشاهده شد($p < 0.001$).

نتیجه نهایی: دختران نوجوان از تصویر ذهنی بدنی به جزء در حیطه گرایش به ظاهر رضایت بالا داشتند و رضایت از تصویر ذهنی بدنی آنان تحت تأثیر شاخص توده بدن، الگوهای عمومی و ورزشکاران جامعه قرارداشت. بنابراین شناسایی این عوامل تأثیرگذار بایستی مورد توجه قرار گیرد تا بتوان با ارائه آموزش‌های مناسب، اعتماد به نفس و بهداشت روانی را ارتقاء داده و از بروز اختلال در تصویر ذهنی بدنی نوجوانان پیشگیری نمود.

کلید واژه‌ها: الگوگیری از ورزشکاران / الگوگیری عمومی / تصویر ذهنی بدنی / دختران نوجوان

را یک رشد سریع بدنی و بیداری و آگاهی جنسی و یک «انقلاب فیزیولوژیک» می‌داند و معتقد است بر همه‌ی جنبه‌های جسمی و روانی نوجوان از جمله هویت و تصویر ذهنی از بدن وی تأثیر می‌گذارد(۲). تصویر ذهنی از بدن یکی از ابعاد مهم خود ظاهری و خود ارزیابی در این دوره است(۳) و نه تنها در ک جسمانی، عاطفی، اجتماعی و نگرشی، بلکه جنبه‌های گوناگون هویت روانشناختی،

مقدمه :

در جریان رشد انسان و چرخه تحول روانی هر فرد دوره‌ی مهمی بین کودکی و بزرگسالی به نام نوجوانی وجود دارد که مشخص کننده‌ی پایان کودکی و آغاز پی-ریزی پختگی در سه بعد زیستی، روانی و اجتماعی است(۱). این دوره با مشکلات، تعارضات، بحرانها و تغییرات بسیاری از جمله بلوغ همراه است. Erikson بلوغ

* مریم گروه پرستاری کودکان دانشکده پرستاری و مامایی دانشگاه علوم پزشکی همدان

** مریم گروه پرستاری کودکان دانشکده پرستاری و مامایی دانشگاه علوم پزشکی گیلان(chehrzad@gums.ac.ir)

*** استادیار گروه روانپزشکی دانشکده پزشکی دانشگاه علوم پزشکی گیلان

**** استادیار گروه آمار حیاتی دانشکده پرستاری و مامایی دانشگاه علوم پزشکی گیلان

«بدن مناسب و جذابیت ظاهر فیزیکی»، ماهواره و تبلیغات آن در قالب شو و برنامه‌هایی مانند مسابقات انتخاب دختر سال (۶۵٪) و پس از آن با فاصله‌ی زیادی مشاهده در سطح جامعه در مراسم، جشن‌ها و مهمانی‌ها (۲۲٪) و نیز هنرپیشه‌هایی که در سینماهای کشور ایفای نقش می‌کنند (۷٪/۲۱٪) می‌باشد(۱۶). نتایج پژوهش Knauss و همکاران (۲۰۰۷) در سوئیس نیز نشان داد، بین رضایت از تصویر ذهنی بدنه و الگوگیری از اندام‌های ایده‌آل رسانه‌ای و ترغیب از سوی رسانه‌ها برای رسیدن به این ایده‌آل‌ها ارتباط معنی‌داری وجود دارد(۱۷). همچنان نتایج پژوهش Jones و همکاران (۲۰۰۴) در واشنگتن نشان داد، مطالعه مجلات مرتبط با ظاهر بطور غیر مستقیم از طریق درونی کردن ایده‌آل‌های رسانه‌ای (۰/۰۰۱ < P)، و درونی کردن ایده‌آل‌های رسانه‌ای بطور مستقیم ارتباط معنی‌داری با نارضایتی از تصویر ذهنی بدنه دارند (۰/۰۰۱ < P)(۱۸).

از آنجایی که می‌توان گفت یکی از مهمترین دلایل عدم رضایت از تصویر ذهنی بدنه در دختران نوجوان، استانداردهای اجتماعی و جو فرهنگی حاکم بر جامعه است که از طریق رسانه‌های جمعی، مجلات و ماهواره در میان دختران انتشار می‌یابد(۳) و با توجه به اینکه کشور ما در معرض موج تبلیغات رسانه‌ای توسط ماهواره و اینترنت قرار دارد و دیر یا زود، آثار روان شناختی این استانداردها بر افراد و عملکرد روانشناختی آنها به چشم خواهد خورد(۱۹)؛ شناسایی و پیشگیری هر چه زودتر این نوع اختلالات بایستی مورد توجه کلیه آحاد جامعه قرار گرفته و با ارائه آموزش‌های مناسب سبب ارتقا اعتماد به نفس دانش‌آموزان گردیده و در نتیجه رضایت از تصویر ذهنی بدنه بخشدند. بنابراین لزوم بررسی رضایت از تصویر ذهنی بدنه و عوامل مرتبط با آن در بافت فرهنگی جامعه‌ی ایرانی، به خصوص در میان دختران نوجوان، قشری که بیشتر مستعد این گونه نگرش‌ها و رفتارها هستند، ضروری به نظر می‌رسد. لذا این مطالعه با هدف تعیین رضایت از تصویر ذهنی بدنه و ارتباط آن با الگوهای فرهنگی- اجتماعی و

اجتماعی، جنسی، خانوادگی و تطبیقی فرد را در بر می‌گیرد(۴). اگرچه تصویر ذهنی از بدنه ساختاری چند بعدی دارد ولی غالباً به صورت درجه‌ای از رضایت از ظاهر فیزیکی(اندازه، شکل و ظاهر عمومی) تعریف می‌شود(۵) که شامل عدم اختلاف بین تصویر بدنه کنونی و تصویر بدنه ایده‌آل است(۶). از آنجایی که دوران نوجوانی و بروز علائم بلوغ بر رابطه فرد با محیط، تأثیر شگرفی گذاشته و در فرد بحران هویتی ایجاد می‌کند و توجه فرد به ظاهر خویش جهت جلب توجه دیگران به اوج می‌رسد و نیز تکامل شناختی این احساس را در او بوجود می‌آورد که مدام در معرض دید دیگران است(۴)، یکی از معیارهای مورد توجه سلامت روانی، رضایت از تصویر ذهنی بدنه (Body Image Satisfaction) و نگرش مثبت به جسم می‌باشد(۷). رضایت از تصویر ذهنی بدنه اثرات پیچیده روانی بروی «مفهوم خود» (Self-Concept) گذاشته و عامل اساسی در تعیین چگونگی تعامل نوجوان با دیگران محسوب می‌شود(۳). درک نامناسب از تصویر ذهنی بدنه و عدم رضایت از آن می‌تواند به مشکلات جسمی و روحی منجر شود(۸). تحقیقات متعددی ارتباط عدم رضایت از تصویر ذهنی بدنه با اضطراب و استرس(۹)، فوبي اجتماعی(۱۰)، استعمال سیگار و الکل (۱۱)، وسوس و اضطراب اجتماعی (۱۲)، حساسیت در روابط بین فردی، رفتارهای وسوسی- جبری (۱۳) و اختلالات تغذیه‌ای (۵) را به اثبات رسانده‌اند.

یکی از مهمترین علل عدم رضایت از تصویر ذهنی - بدنه در دختران نوجوان، استانداردهای اجتماعی زیبایی در سال‌های اخیر است که بطور عمده بر لاغری تأکید می‌کنند (۱۴). دختران همواره در تلاش‌اند تا بتوانند با بالا بردن کیفیت ظاهری بدنه، خود را با انتظارات اجتماعی و فرهنگی جامعه هماهنگ سازند، که البته اکثر این الگوها از طریق رسانه‌های جمعی، مجلات مد و لباس و غیره در میان دختران انتشار می‌یابد(۳). روزنامه‌ها و مجلات همگی سرشار از پیام‌هایی هستند که چگونگی جذاب سازی را ترویج می‌کنند(۱۵). نتایج پژوهش ذکایی (۱۳۸۶) در تهران نشان داد، منبع اصلی ترویج الگوی

ذهنی از بدن طراحی و معتبر گردیده (۲۰)، راحتی (۱۳۸۳) نیز به بررسی اعتبار و روایی این پرسشنامه در نمونه‌های ایرانی پرداخت است که نتایج آلفاکرونباخ زیر مقیاس‌های آن (AE, AO, BASS, OWPREOC) به ترتیب $0.83, 0.84, 0.79$ و 0.67 بوده است (۲۱). نقطه برش ابزار میانگین بود. نمره بالاتر از میانگین نمره ابزار در حیطه‌های ارزیابی وضع ظاهر و رضایت از قسمت‌های مختلف بدن به ترتیب نشان دهنده احساس جذابیت فیزیکی و رضایت بالا از وضعیت ظاهری و رضایت از قسمت‌های مختلف بدن بوده، اما بالا بودن میانگین در حیطه گرایش به ظاهر نشان دهنده صرف زمان، تلاش و انرژی ذهنی قبل توجهی برای ظاهر و جذابیت بوده و نشان دهنده رضایت پایین از تصویر ذهنی بدنی در این حیطه می‌باشد. همچنان نمره بالاتر از میانگین نمره ابزار در حیطه مشغولیت فکری با اضافه وزن، نشان دهنده رضایت پایین و بیشتر بودن نگرانی و اضطراب در مورد وزن و چاقی می‌باشد.

ج) پرسشنامه نگرش فرهنگی اجتماعی جامعه نسبت به ظاهر (Sociocultural Attitudes Towards Appearance) (Questionnaire-3; SATAQ-3)؛ یک مقیاس خود سنجی = ۳۲ ماده‌ای به صورت ۵ گزینه‌ای لیکرت (کاملاً موافق = ۵ تا کاملاً مخالف = ۱) با دو زیر مقیاس الگوگیری عمومی (general internalization) و الگوگیری از ورزشکاران (Athlete internalization) می‌باشد. زیر مقیاس الگوگیری عمومی میزان پذیرش و تائید ایده‌آل‌های فرهنگی - اجتماعی (از طریق، تلویزیون، سینما و غیره) و زیر مقیاس الگوگیری از ورزشکاران میزان پذیرش و تائید اندام‌های ورزشکاری و عضلانی و تلاش برای رسیدن به این ایده‌آل‌ها را می‌سنجد. این پرسشنامه استاندارد توسط کوین تامپسون طراحی شده است، سپس پایایی و اعتبار Thompson نسخه ۳ این پرسشنامه (SATAQ-3) توسط و همکاران (۲۰۰۴) و Swami (۲۰۰۹) مورد سنجش قرار گرفته است (۲۲، ۲۳).

در تحقیق کنونی جهت کسب اعتبار علمی پرسشنامه‌ها از اعتبار محتوى، شاخص تعیین روایی تک

ورزشکاری از طریق رسانه‌ها در دختران نوجوان شهر رشت انجام شد.

روش کار:

پژوهش حاضر، یک مطالعه مقطعی از نوع توصیفی - تحلیلی است. جامعه پژوهش شامل کلیه دانشآموزان دختر ۱۵ تا ۱۷ ساله شاغل به تحصیل در پایه‌های اول، دوم و سوم دبیرستان در سال تحصیلی ۸۹-۹۰ در نواحی یک و دو آموزش و پرورش شهر رشت می‌باشد. نمونه‌های این پژوهش ۴۵۰ دانشآموز دختر بودند که به شیوه‌ی نمونه‌گیری تصادفی ساده دو مرجله‌ای انتخاب شدند. معیارهای ورود به مطالعه شامل: عدم ابتلاء به بیماری‌های جسمی حاد و مزمن و بیماری‌های اعصاب و روان، عدم استفاده از داروهای روانگردان و عدم وجود معلولیت جسمی و آسیب‌های فیزیکی نظری سوتگی یا پارگی آشکار بود، همچنان اینکه نوجوانان در طول زندگی آسیب‌های روانی- اجتماعی (طلاق، مرگ و ازدواج مجدد والدین و فرار از منزل) را تجربه نکرده و ورزشکار حرفه‌ای نیز نباشند. برای رعایت شرایط ورود، پرونده‌های بهداشتی دانشآموزان بررسی و از مسئولین مدرسه نیز کمک گرفته شد.

ابزار گردآوری اطلاعات در این پژوهش، پرسشنامه، متر و ترازوی فنری بود. پرسشنامه‌های استفاده شده عبارت بودند از:

الف) پرسشنامه مشخصات دموگرافیک شامل: سن، رتبه تولد، نوع مدرسه محل تحصیل، پایه تحصیلی، رشته تحصیلی، قد و وزن

ب) پرسشنامه‌ی نگرش فرد در مورد بدن خود: یک مقیاس خودسنجی ۳۳ ماده‌ای به صورت ۵ گزینه‌ای لیکرت (کاملاً موافق = ۵ تا کاملاً مخالف = ۱) مشتمل بر ۴ حیطه‌ی ارزیابی از وضع ظاهری (Appearance Evaluation ; AE)، ارزیابی از وضع ظاهر (Appearance Orientation ; AO)، رضایت (Body areas satisfaction; BASS) و مشغولیت فکری با اضافه وزن (Overweight preoccupation) OWPREOC؛ است. این پرسشنامه یک ابزار استاندارد می‌باشد که توسط کش (۲۰۰۰) برای ارزیابی تصویر

رشته تجربی(۳۵/۶٪) بودند. همچنین اکثریت واحدهای مورد پژوهش دارای قد بین ۱/۵۶ تا ۱/۶۷ متر(۶۳/۹٪) و وزن بین ۴۴/۷۴ تا ۶۶/۶۶ کیلوگرم (۷۱/۸٪) بوده و از BMI طبیعی(۰/۵۹/۴٪) برخوردار بودند. همچنین نتایج نشان داد میانگین رضایت از تصویر ذهنی بدنه در حیطه‌های گرایش به ظاهر، ارزیابی وضع ظاهری و رضایت از قسمتهای مختلف بدن نسبت به میانگین نمره ابزار، بالا و در حیطه مشغولیت فکری با اضافه وزن در حد پایین بود (جدول ۱).

جدول ۱: میانگین و انحراف معیار امتیازات رضایت از تصویر ذهنی بدنه واحدهای مورد پژوهش در حیطه‌های مختلف

فاصله اطمینان٪/۹۵	حیطه‌ها	امتیاز اصلی	میانگین و انحراف معیار	حداقل حداکثر
۵۰/۳۸	گرایش به ظاهر	۴۹-۶۰	۴۹/۹۲±۴/۸۵	۴۹/۴۶
۲۴/۱۱	ارزیابی وضع ظاهری	۶-۳۰	۲۳/۷۵±۳/۸۲	۲۳/۳۹
۳۶/۹۰	رضایت از قسمتهای مختلف بدن	۹-۴۵	۳۶/۳۱±۶/۲۳	۳۵/۷۱
۱۷/۷۲	مشغولیت فکری با اضافه وزن	۶-۳۰	۱۷/۲۷±۴/۸۲	۱۶/۸۲

نتایج آزمون کروسکال والیس بیانگر اختلاف آماری معنی دار بین BMI و میانگین امتیازات رضایت از تصویر ذهنی بدنه در حیطه‌های ارزیابی وضع ظاهر(۰/۰۰۱<P)، رضایت از قسمتهای مختلف بدن(۰/۰۰۱<P) و مشغولیت فکری با اضافه وزن بود (۰/۰۰۱<P)، اما بین BMI و حیطه گرایش به ظاهر ارتباط معنی دار آماری مشاهده نشد.

تحلیل داده‌های آماری بر اساس ضریب همبستگی اسپیرمن بین الگوگیری عمومی و حیطه‌های ارزیابی وضع ظاهر(۰/۰۰۱<rs=-۰/۲۲۲,p<۰/۰۰۱) و رضایت از قسمتهای مختلف بدن (۰/۰۰۱<rs=-۰/۲۸۳, p<۰/۰۰۱) ارتباط معنی دار منفی و نیز بین متغیر فوق و حیطه‌های گرایش به ظاهر(۰/۰۰۱<rs=۰/۱۸۷, p<۰/۰۰۱) و مشغولیت فکری با اضافه وزن(۰/۰۰۱<rs=۰/۲۹۲, p<۰/۰۰۱) ارتباط معنی دار مشبت و نیز بین الگوگیری از ورزشکاران و مشغولیت فکری با اضافه وزن (۰/۰۱۲<rs=۰/۱۲۰, p<۰/۰۱۲) ارتباط آماری معنی دار مشبت نشان داد(جدول ۲).

تک سوالات (Content Validity Index) و باز ترجمه استفاده شد. نتایج شاخص روایی CVI در هر چهار حیطه در تمامی سوالات در سه قسمت سادگی، واضح بودن و مربوط بودن بین ۰/۸ تا ۱ بود. جهت بررسی پایایی، از آزمون آلفاکرونباخ استفاده شد، بدین منظور در یک مطالعه مقدماتی پرسشنامه‌ها به ۲۰ نفر از دانش آموزان دختر دارای مشخصات واحدهای پژوهش داده شد. ضریب آلفا کرونباخ، پایایی ابزار را در حیطه‌های مختلف بالای ۰/۷۵ نشان داد.

جهت گردآوری داده‌ها، پس از کسب مجوز انجام پژوهش از معاونت پژوهشی و کمیته اخلاق دانشگاه علوم پزشکی گیلان، آموزش و پرورش کل و آموزش و پرورش نواحی ۱ و ۲، پژوهشگر به دبیرستانهای منتخب شهر رشت مراجعه نموده و پس از اخذ رضایت نامه کتبی آگاهانه از دانش آموزان و والدین آنها، پرسشنامه به دانش آموزان تحويل و نحوه تکمیل آن توضیح داده می‌شد. پاسخگویی به سوالات در حضور پژوهشگر انجام می‌گرفت تا واحدهای مورد پژوهش بدون تبادل نظر به سوالات پاسخ دهند. بعد از تکمیل پرسشنامه قد و وزن دانش آموزان توسط پژوهشگر اندازه‌گیری و ثبت می‌شد. برای ارزیابی وضعیت نمایه‌ی توده بدنه از خط مشی‌های مرکز کنترل و پیشگیری بیماری‌ها (CDC ; Center for disease control) استفاده و دانش آموزان در یکی از چهار گروه: لاغر(BMI<۱۸/۵)، وزن طبیعی (BMI=۱۸/۵-۲۴/۹)، دارای اضافه وزن (BMI=۲۴/۹-۲۹/۹) و چاق (BMI>۲۹/۹) قرار می‌گرفتند. اطلاعات با استفاده از نرم افزار آماری SPSS نسخه ۱۶ و با کمک آمار توصیفی (برآورد فراوانی، درصد، محاسبه میانگین، انحراف معیار و میانه) و آمار استنباطی (آزمون کروسکال والیس، ضریب همبستگی اسپیرمن و مدل رگرسیون لوجستیک رتبه‌ای و اسمی) مورد تجزیه و تحلیل قرار گرفتند.

نتایج:

اکثریت واحدهای مورد پژوهش فرزند اول خانواده (۴۲/۵٪)، ۱۵ ساله (۴۳/۹٪)، شاغل به تحصیل در مدارس دولتی (۸۳/۸٪) در پایه اول دبیرستان (۳۶/۷٪) و

افزایش در نمره الگوگیری عمومی، ۱/۰۳ بار ($p<0.008$)
شانس رضایت از قسمتهای مختلف بدن کاهش و ۱/۰۵
بار ($p<0.008$) شانس مشغولیت فکری با اضافه وزن
افزایش می‌یافتد (جداول ۳ و ۴).

با توجه به اطلاعات جدول ۵، الگوگیری عمومی بر بی
تفاوت بودن نسبت به ظاهر اثر عکس دارد، بطوریکه یک
واحد افزایش در نمره الگوگیری عمومی ریسک حساسیت
پایین نسبت به ظاهر را (۱/۱۱-۱/۱) بار کاهش می‌دهد و
همچنین متغیر الگوگیری عمومی بر حساسیت بالا نسبت
به ظاهر نیز اثر معنی‌دار داشته، بطوریکه یک واحد افزایش
در نمره الگوگیری عمومی ریسک حساسیت بالا نسبت به
ظاهر را (۱/۰۰-۱/۰۸) بار افزایش می‌دهد.

**جدول ۲: ضرایب همبستگی برای میزان ارتباط بین حیطه‌های
الگوگیری عمومی و الگوگیری از ورزشکاران و حیطه‌های
مختلف رضایت از تصویر ذهنی بدنه اساس آزمون اسپیرمن**

حیطه						
متغیرها	ازیابی وضع	گرایش به رضایت از قسمتهای مشغولیت فکری	متغیرها	ازیابی وضع	گرایش به رضایت از قسمتهای مشغولیت فکری	متغیرها
الگوگیری	-۰/۲۲۲**	-۰/۱۸۷**	الگوگیری	-۰/۲۹۲**	-۰/۲۸۳**	الگوگیری
عمومی	-۰/۰۰۱	p<۰/۰۰۱	عمومی	-۰/۱۲۰*	-۰/۰۸۳	عمومی
الگوگیری از	-۰/۰۷۶	-۰/۰۶۷	الگوگیری از	-۰/۰۷۶	-۰/۰۷۶	الگوگیری از
ورزشکاران	p<۰/۱۱۳	p<۰/۱۶۶	ورزشکاران	p<۰/۱۱۳	p<۰/۱۶۶	ورزشکاران

بر اساس آنالیز رگرسیون لوگستیک رتبه‌ای و اسمی
در مورد پیش‌گویی کننده‌های کننده‌های رضایت از
تصویر ذهنی بدنه تنها در مورد متغیر الگوگیری عمومی
نتایج معناداری وجود داشت؛ بطوریکه به ازای یک واحد

**جدول ۳: برآورد ضرایب رگرسیونی عوامل مرتبط با حیطه رضایت از قسمتهای مختلف بدن
بر اساس مدل لوگستیک رگرسیون رتبه‌ای**

P value	OR	فاصله اطمینان ۹۵٪ برای	β	فاصله اطمینان ۹۵٪ برای ضریب	خطای	ضریب	متغیر	
		حد بالا	حد پایین	Odds ratio	حداکثر	حداقل	df	معیار
.۰/۰۳۷	۱/۰۰	۰/۹۴	۰/۹۷	-۰/۰۰۲	-۰/۰۶۴	-۰/۰۰۲	۱	۰/۰۱۶

**جدول ۴: برآورد ضرایب رگرسیونی عوامل مرتبط با حیطه مشغولیت فکری با اضافه وزن
بر اساس مدل لوگستیک رگرسیون رتبه‌ای**

P value	OR	فاصله اطمینان ۹۵٪ برای	β	فاصله اطمینان ۹۵٪ برای ضریب	خطای	ضریب	متغیر	
		حد بالا	حد پایین	Odds ratio	حداکثر	حداقل	df	معیار
.۰/۰۰۸	۱/۰۹	۱/۰۱	۱/۰۵	-۰/۰۸۵	-۰/۰۱۳	-۰/۰۱۳	۱	۰/۰۱۸

جدول ۵: برآورد ضرایب رگرسیونی عوامل مرتبط با حیطه گرایش به ظاهر بر اساس مدل لوگستیک رگرسیون اسمی

P value	Odds	فاصله اطمینان ۹۵٪	حیطه گرایش به ظاهر
			حسابیت نرمال نسبت به وضعیت ظاهری (گروه مرجع)
.۰/۰۱۶	۰/۹۹۰	۰/۹۰۳	الگوگیری
.۰/۰۴۷	۱/۱۰۸۲	۱/۱۰۰	الگوگیری

مشاهده شد. بطوریکه دانشآموzan با BMI طبیعی و لاغر احساس جذابیت فیزیکی و رضایت بالاتری از وضعیت ظاهری و رضایت بیشتری از قسمتهای مختلف بدن داشتند و دانشآموzan با BMI پایین کمترین نگرانی و اضطراب را در مورد وزن، چاقی، رژیم گرفتن و خوراک محدود گزارش نمودند. در مطالعه Daffner (۲۰۰۷) نیز بین BMI لاغر و طبیعی و حیطه‌های ارزیابی وضع ظاهر، رضایت از قسمتهای مختلف بدن و مشغولیت فکری با اضافه وزن ارتباط آماری معنی‌داری مشاهده شد (۰/۰۰۱ < p). مطالعه Chen و همکاران (۲۰۱۰) در تایوان نیز نشان داد بین شاخص توده‌ی بدنی و رضایت از تصویر ذهنی بدنی در حیطه ارزیابی وضع ظاهر ارتباط معنی‌دار منفی وجود دارد (۰/۰۱ < p) و شاخص توده بدنی (۰/۰۱ < p)، احساس جذابیت فیزیکی و رضایت کمتر از وضعیت ظاهری (۰/۰۱ < p) از مهمترین پیش‌بینی کننده‌های نارضایتی از تصویر ذهنی بدنی گزارش گردید (۲۵). هم‌چنان نتایج پژوهش زو و همکاران (۲۰۱۰) نیز نشان داد، بین BMI و رضایت از قسمتهای مختلف بدن ارتباط آماری معنی‌داری وجود دارد، بطوریکه دختران با BMI لاغر و طبیعی نسبت به دختران دارای اضافه وزن رضایت بیشتری از قسمتهای مختلف بدن‌شان داشتند (۲۶). با توجه به نتایج به دست آمده می‌توان اظهار داشت در جوامع امروزی که معیارهای زیبایی حاکم، تناسب اندام و لاغر بودن را بویژه در دختران و زنان مورد تأکید قرار می‌دهد، تغییرات ناشی از بلوغ، فشار بیشتری را بر دختران نوجوان در مواجهه با این معیارها اعمال می‌کند به همین دلیل اضافه وزن و چاقی در دختران نوجوان یک عامل مهم و مؤثر در سلامت جسمی و روانی از جمله رضایت از تصویر ذهنی بدنی می‌باشد.

یافته دیگر پژوهش حاضر نشان داد، بین الگوگیری عمومی و حیطه‌های ارزیابی وضع ظاهر و رضایت از قسمتهای مختلف بدن ارتباط معنی‌دار منفی و هم‌چنان بین الگوگیری عمومی و حیطه‌های گرایش به ظاهر و مشغولیت فکری با اضافه وزن ارتباط معنی‌دار مثبت وجود دارد، بدین معنی که بدنال افزایش الگوگیری عمومی از

بحث:

بر اساس یافته‌های پژوهش، میانگین رضایت از تصویر ذهنی بدنی در حیطه‌های ارزیابی وضع ظاهر و رضایت از قسمتهای مختلف بدن در دختران نوجوان در حد بالا بوده که به ترتیب نشان دهنده‌ی احساس جذابیت فیزیکی و رضایت بالای واحدهای مورد پژوهش از وضعیت ظاهری و رضایت از قسمتهای مختلف بدن است، هم‌چنان میانگین رضایت از تصویر ذهنی بدنی در حیطه مشغولیت فکری با اضافه وزن در حد پایین بود که نشان دهنده‌ی رضایت بالا و کمتر بودن نگرانی و اضطراب در مورد وزن، چاقی و رژیم گرفتن می‌باشد، اما بالا بودن میانگین رضایت از تصویر ذهنی بدنی در حیطه گرایش به ظاهر نشان دهنده‌ی این است که واحدهای مورد پژوهش، زمان، تلاش و انرژی ذهنی قابل توجهی را صرف ظاهرشان می‌کنند و به دنبال جذابیت هستند که این خود نشان دهنده‌ی رضایت پایین از تصویر ذهنی بدنی در این حیطه می‌باشد. مطالعه Thomas (۲۰۰۶) در شرق ایالات متحده امریکا نیز نشان داد واحدهای مورد پژوهش رضایت بالای از تصویر ذهنی بدنی در هر چهار حیطه ارزیابی وضع ظاهر، رضایت از قسمتهای مختلف بدن، مشغولیت فکری با اضافه وزن و گرایش به ظاهر داشته‌اند (۲۴). نتایج پژوهش Kornblau و همکاران (۲۰۰۷) در جنوب ایالت تگزاس نیز نشان دهنده رضایت بالای واحدهای مورد پژوهش از تصویر ذهنی بدنی بود (۱۱). اما و Chen و همکاران (۲۰۱۰) در تایوان به نتایجی مغایر نتایج فوق دست یافتند، بطوری که کمتر از ۲۰ درصد دختران رضایت از تصویر ذهنی بدنی داشتند و میانگین امتیاز رضایت از تصویر ذهنی بدنی در حیطه ارزیابی وضع ظاهر پایین بود (۲۵). در پژوهش Xu و همکاران (۲۰۱۰) در چین نیز میانگین امتیاز رضایت از تصویر ذهنی بدنی در حیطه رضایت از قسمتهای مختلف بدن پایین بود (۲۶) که خود نشان دهنده‌ی تاثیر محیط‌های فرهنگی و اجتماعی متفاوت بر رضایت از تصویر ذهنی بدنی می‌باشد. در پژوهش حاضر بین BMI و حیطه‌های مختلف رضایت از تصویر ذهنی بدنی اختلاف آماری معنی‌داری

نگرانی و اضطراب در مورد وزن، چاقی و رژیم گرفتن افزایش یافته است. در مطالعه Cardosi (۲۰۰۶) در ویرجینیا نیز بین الگوگیری از ورزشکاران و رضایت از تصویرذهنی بدنی ارتباط آماری معنی دار مثبت وجود داشت، بطوریکه دختران نوجوانی که از اندامهای ورزشکاران الگوگیری می کردند، نارضایتی از تصویرذهنی بدنی داشته و خود را چاق تر از حد ایدهآل می دانستند (۳۰).

نتیجه نهایی:

با توجه به نتایج مطالعه حاضر یکی از علل رضایت یا عدم رضایت از تصویر ذهنی بدنی را می توان در الگوهای فرهنگی اجتماعی جستجو کرد که در این راستا می توان به تبلیغات گسترده و بی امان رسانه ها اشاره نمود. رسانه ها از طریق تبلیغات، استانداردی غیر واقعی از وزن ایدهآل و زیبایی را به جامعه تحمیل می کنند. آنها استانداردهایی را به رسیمیت می شناسند که اکثر مردم قادر به دستیابی به آنها نیستند. نتیجه های این مجاورت و فرهنگ پذیری، ارزشمند شدن معیارهایی برای تناسب بدن و جذابیت ظاهر فیزیکی است که ضمن همخوان نبودن با ویژگی ها و معیارهای سنتی، گاه دست نیافتانی تر جلوه می کند و سبب می گردد دختران از وضعیت ظاهری و وزن خود احساس شرمندگی، نارضایتی و بی کفایتی کنند، بنابراین شناسایی و پیشگیری زودرس این مشکلات بایستی مورد توجه کلیه افراد تیم پزشکی از جمله پرستاران مدرسه قرار گیرد، چرا که می توان با بالا بردن اعتماد به نفس دانش آموزان بطور مستقیم توسط پرستاران مدرسه و از طریق آموزش مراقبت بهداشتی در مدارس از بروز اختلال در تصویر ذهنی بدنی پیشگیری کرده و بهداشت روانی آنها را ارتقاء بخشید. از محدودیت های این پژوهش می توان به وضعیت روحی و روانی نمونه ها در هنگام تکمیل پرسشنامه اشار نمود که می تواند در نتایج کل تأثیر گذار باشد.

سپاسگزاری:

این مقاله نتیجه پایان نامه کارشناسی ارشد مصوب دانشگاه علوم پزشکی و خدمات بهداشتی درمانی گیلان به

رسانه ها، رضایت از تصویر ذهنی بدنی در حیطه های ارزیابی وضع ظاهر و رضایت از قسمت های مختلف بدن کاهش و مشغولیت فکری با اضافه وزن، نگرانی و اضطراب در مورد وزن، چاقی و رژیم گرفتن و حساسیت نسبت وضعیت ظاهری افزایش یافته است. در مطالعه Kerr (۲۰۰۸) در کالیفرنیا نیز بین الگوگیری از ایدهآل های فرهنگی - اجتماعی ظاهر و لاغری و حیطه های رضایت از قسمت های مختلف بدن ارتباط معنی دار منفی ($p < 0.01$) و مشغولیت فکری با اضافه وزن و گرایش به ظاهر ارتباط معنی دار مثبت وجود داشت ($p < 0.01$)، بطوریکه دختران و زنانی که بیشتر از ایدهآل های فرهنگی - اجتماعی ظاهر و لاغری در رسانه ها الگوگیری می کردند، رضایت کمتری از قسمت های مختلف بدنشان داشتند و نگرانی و اضطراب بیشتری در مورد وزن، چاقی، رژیم گرفتن و خوارک محدود گزارش نمودند و زمان، تلاش و انرژی ذهنی قابل Kerr توجهی را صرف ظاهرشان می کردند، اما در مطالعه Chen و همکاران (۲۰۱۰) در تایوان نیز نشان داد بین الگوگیری عومومی و حیطه ارزیابی وضع ظاهر و نارضایتی از تصویر بدنی ارتباط آماری معنی داری وجود دارد. در پژوهش آنها یکی از مهمترین پیش بینی کننده های نارضایتی از تصویر ذهنی بدنی، الگوگیری عمومی از ایدهآل های فرهنگی - اجتماعی بود ($\beta = 0.14$ ، $p < 0.05$). Frisen and Holmqvist (۲۰۱۰) نیز به نتایجی مشابه پژوهش های فوق دست یافتند؛ بطوریکه دختران کمترین نمره زیر مقیاس های عزت بدنی مرتبط با وزن و ظاهر و بیشترین نمره حیطه ای الگوگیری عمومی را به خود اختصاص دادند، در پژوهش آنها نیز بین الگوگیری عمومی از اندام های ایدهآل رسانه های و زیر مقیاس های وزن و ظاهر ارتباط معنی دار منفی مشاهده شد (۲۹).

هم چنین نتایج نشان داد بین الگوگیری از ورزشکاران و حیطه مشغولیت فکری با اضافه وزن ارتباط آماری معنی دار مثبت وجود دارد؛ بدین معنی که بدنبال افزایش الگوگیری از ورزشکاران، مشغولیت فکری با اضافه وزن،

- ing experiences. *Journal of Body Image* 2004; 1 (1): 155-167
13. Basaknezhad S, Ghaffari M. [Disfigure the body and the relationship between fear of psychological disorders in students]. *J Behav Sci* 2007; 1(2): 179-178 (Persian).
 14. Hargreaves DA, Tiggemann M. Idealized media image and adolescent body image: comparing boys and girls. *J Body Image* 2004; 1:351-361.
 15. Rezaei A, Inanloo M, Fekril M. [Management body and its relationship with social factors in Mazandaran University girls]. *J Women Strategic Studies* 2010; 47: 1-23 (Persian).
 16. Zokaei M Q. [Youth, culture body and fitness]. *J Cult Studies* 2007; 1(1):1-141 (Persian).
 17. Knauss C, Paxton SJ, Alsaker FD. Relationships amongst body dissatisfaction, internalization of the media body ideal and perceived pressure from media in adolescent girls and boys. *J Body Image* 2007; 4: 353 - 360.
 18. Jones DC, Vigfusdottir TH, Lee Y. body image and the appearance culture among adolescent girls and boys : an examination of friend conversation, peer criticism , appearance magazines, and the internalization of appearance ideals. *J Adolesc Res* 2004; 19(3): 323-329.
 19. Raygan N, Shaeery M, Asghari Moghaddam M A. [The effect of cognitive therapy -a behavioral pattern based on 8 steps to cache on negative body image of female]. *J Shahed Univ* 2007; 8(19):11-22. (Persian)
 20. Cash TF. The MBSRQ users manual (3rd rev). 2005; Available from:
 21. Rahaty A. [A transformation of its relationship with body image and self-esteem by comparing age groups, teenagers, middle-aged and elderly]. MS Thesis, Shahed University 2004(Persian).
 22. Thompson J, Van den Berg P, Roehrig M, Guar A, Heinberg L. The sociocultural Attitudation towards Appearance scale - 3 (SATAQ-3) Development and Validation. *Int J Eating Disord* 2004; 35 (3): 293-304.
 23. Swami V. Examination of the factor structure of the sociocultural attitudes towards appearance questionnaire-3 in Malaysia. *J Body Image* 2009; 6: 129-132.
 24. Thomas LA. Body image concerns in african american adolescent females as influenced by acculturation. dissertation for the degree of doctor of psychology, University of Hartford 2006: 56-57.
 25. Chen LJ, Fox KR, Haase A, Ku PW. Correlates of body dissatisfaction among Taiwanese adolescents. *Asian Pac J Clin Nutr* 2010; 19 (2): 172-179.
 26. Xu X, Mellor D, Kiehne M, Ricciardelli LA, McCabe MP, Xu Y . Body image dissatisfaction in body change behaviors and socicultural influences on body image among Chinese ado-

شماره قرارداد ۸۷۱۸۴ و مورخ ۱۳۸۹/۳/۲۲ می باشد،
بدینوسیله محققین، نهایت تقدیر و تشکر خود را از حوزه
معاونت محترم پژوهشی دانشگاه علوم پزشکی گیلان به
دلیل تصویب و تأمین بودجه طرح پژوهشی و اعضاي
شورای پژوهشی و مسئولین آموزش پرورش کل و نواحی
۱ و ۲ شهر رشت و کلیه دانشآموزان شرکت کننده،
مدیران و معلمان محترم که در انجام این تحقیق
مساعdet های لازم را فراهم نمودند، ابراز می نمایند.

منابع :

1. Habib Pour Z, Sharifi A. [A comparative study of depression in girls and boys adolescent]. *J School Nurs Urmia* 2008; 7(1): 8-12(Persian).
2. Shoarinezhad AA. [Developmental psychology]. Vol 2. Tehran: Payam Noor University, 2007: 31. (Persian)
3. Amidy M, Ghofranipour F, Hosseini R. [Relationship between body image dissatisfaction and body mass index in girls adolescent]. *J Behav Sci* 2006; 4(1): 59-65(Persian)
4. Aghakhani N, Faizi A, Sham I, et al. [Assessment of body image and self esteem in students]. *J Urmia*, 2006;17(14):254-259 (Persian).
5. Shamsaddin Saeed N, Aziz-zade FM, Mohammad Alizadeh S, Haghdoost AA, Gross B. [Relationship of body image and eating disorders]. *J Nurs Res* 2009; 4 (15): 33-43(Persian).
6. Fett AK, Lattimore P, Roet PA, <http://www.BodyNimages.com>. Jansen A. Food cue exposure and body image satisfaction: The moderating role of BMI and dietary restraint. *J Body Image* 2009; 6: 14-18.
7. Kushan M, Vaghei Q. [Psychiatric Nursing (Health 1)]. 5th ed. Vol 1. Tehran: Andishe Rafi Thought, 2007: 54 (Persian).
8. Levine M, Piran N. The role of body image in the prevention of eating disorders. *J Body image* 2004; 1: 57 -70.
9. Sujoldzic A, Lucica AD. A cross-cultural study of adolescents-BMI, body image and psychological well-being. *Coll Antropol* 2007; 31 (1): 123-130.
10. Freda I, Gamze A. Social phobia among university students and its relation to self-esteem and body-image. *Canadian J Psychiatr* 2004; 49 (9): 630-635.
11. Kornblau IS, Pearson HC, Breitkopf CR. Demographic, behavioral and physical correlates of body esteem among low - income female adolescents. *J Adolesc Health* 2007; 41: 566-570.
12. Annis NM, Cash TF, Hrabosky JI. Body image and psychosocial differences among stable average weight, currently overweight, and formerly overweight women: the role of stigmatiz

- lescents. Journal of Body Image 2010; 289: 1-9.
27. Daffner C. The effect of body image appearance on satisfaction with daily life activities of white average weight, overweight and obese premenopausal women. dissertation for the degree doctor of psychology, College of Health Sciences of Touro University International 2007:10.
28. Kerr AJ. Weight-based teasing as a predictor of body image disturbance: social comparison and internalization as mediators. dissertation for the degree doctor of philosophy in psychology, California School of Professional Psychology 2008.
29. Frisen A, Holmqvist K. Physical, sociocultural, and behavioral factors associated with body-esteem in 16-year-old swedish boys and girls. Sex Roles 2010; 63: 373-385.
30. Cardosi CA. Effect of media on female adolescents satisfaction with their body image. in partial fulfillment of the requirements for the degree doctor of philosophy, University of Virginia 2006: 11.